

ПЕРЕШКОДИ ЩОДО УКЛАДАННЯ ПОДРУЖЖЯ

1. Не можуть уклсти подружжя чоловік до виповнення **18** (вісімнадцяті) років життя і жінка до виповнення **17** (сімнадцяті) років (див. Партикулярне право, **кан. 106**).

2. **Статеве безсилия** з боку чоловіка або жінки, розриває подружжя з самої його природи (**кан. 801, §1**), проте безплідність не забороняє подружжя, ані не розриває його (**§ 3**).

3. Не може уклсти подружжя той, хто зв'язаний вузлами попереднього подружжя (хто перебуває в законному подружжі) (**кан. 802, §1**).

4. Правосильно не можна укладати подружжя з **некрещеними** (**кан. 803, §1**).

5. Не можна укладати подружжя з особою викраденою або хоч би затриманою з наміром одруження (**кан. 806**).

6. Не може вступити в подружжя той, хто заради подружжя з певною особою заподіяв смерть її супругові або власному супругові (**кан. 807, §1**).

7. Не можуть вступати у подружжя ті, хто мають **кровне споріднення** у прямій лінії [батьки - діти - внуки] (**кан. 808, §1**); та у бічній лінії до IV ступеня включно [II ст. - рідні брат/сестра; III ст. - стрижко/тітка - небога/небіж; IVст. - двоюродні брат/сестра] (**§2**).

8. **Посвоячення** розриває подружжя в будь-якому ступені прямої лінії [вдовець/вдова - дочка/син з попереднього подружжя покійного партнера] і в другому ступені бічної лінії [вдовець/вдова - сестра/брат покійного партнера] (**кан. 809, §1**).

9. Не можуть вступати в подружжя хресні батьки з похресниками або їх батьками, бо на підставі хрещення між ними виникає **духовне споріднення**, яке розриває подружжя (**кан. 811, §1**).

10. Не можуть правосильно одружитися між собою ті, що є зв'язані **правовим спорідненням**, яке постало з усиновлення в прямій лінії [усиновлюючі батько/маті - усиновлений/-на] або в другому ступені бічної лінії [природні діти усиновлюючого/-чої - усиновлений/-на] (**кан. 812**).

ЦІКАВО ЗНАТИ

ОБРУЧКИ – знак вічності та безперервності шлюбного союзу, бо вічна і безперервна благодать Святого Духа. Вони символізують вічну любов Бога до нас та вічну любов подругів між собою, а також є знаком повної взаємної довіри молодят, союз яких безконечний, як і саме кільце.

У часі шлюбу священик накладає на голови наречених **ВІНЦІ (КОРОНИ)**, які символізують їх дошлюбну чистоту, а також бажання на майбутнє, щоби жили чесно і поборювали пристрасті. Також вінці символізують царську славу молодих з одного боку та мученицький подвиг сімейного життя з іншого. Увінчані вінцями, як переможці земних пристрастей, вони являють собою образ духовного шлюбу віруючої душі з Господом. Спочатку вінці були з квітів, пізніше їх почали виготовляти з металу, надаючи їм форми царської корони та нагадуючи таким чином царську достойність Адама і Єви, яким Господь віддав у владу все земне створіння.

СВІЧКА символізує присутність самого Господа, свідчення світих намірів нареченого і нареченої, а також є знаком світла, радості і тепла. Богонь дає тепло, тому запалені свічки означають тепло і радість зустрічі двох люблячих людей. Свічки є символом їх чистоти і непорочності, нагадують, що наречені мають світити одне для одного, особливо у моменти життєвих випробувань і труднощів.

Здавна дівчина починала вишивати **РУШНИК** ще задовго до весілля. Основне значення весільного рушника – життєва дорога, якою разом повинні пройти чоловік і дружина від моменту шлюбу.

ЗАБОРОНЕНІ ЧАСИ ДЛЯ СПРАВЛЯННЯ ВЕСІЛЬНИХ ЗАБАВ

IV Церковна Заповідь каже: **у заборонені часи весіль і забав не справляти**. Дозвіл (диспензу) на звершення Таїнства Подружжя в часі постів або загальниць може надати єпископ (Кан. 838 §2 ККСЦ).

1. **ВЕЛИКИЙ ПІСТ** (Чотиридесятниця) – від понеділка по Сиропустній неділі до празника Воскресення Христового.

2. Петрів піст (**ПЕТРІВКА**) – від Неділі всіх святих до празника святих Петра і Павла.

3. Успенський піст (**СПАСІВКА**) – від 1/14 серпня до празника Успення Пресвятої Богородиці.

4. Різдвяний піст (**ПІЛИПІВКА**) – від 15/28 листопада до Різдва Христового.

5. **Одноденні Пости** (Навечір'я Різдва (6.01) і Богоявлення (18.01), Усікновення голови Йоана Предтечі (11.09), Воздвиження чесного Хреста (27.09)).

6. У часі **ЗАГАЛЬНИЦЬ**: від Різдва Христового до святого Богоявлення; від Неділі про митаря і фарисея до неділі про блудного сина; у Світлий тиждень Пасхи; від Зіслання Святого Духа до Неділі всіх святих.

7. У **П'ятницю** рекомендується не справляти весіль, з огляду на день спомину страстей Господніх.

ПРАКТИЧНІ МОМЕНТИ У СПРАВІ ВІНЧАННЯ У НАШОМУ ХРАМІ

ДО ВІНЧАННЯ

ТРЕБА ПІДГОТУВАТИСЯ:

1. Духовно
2. Психологічно
3. Документально
4. Організаційно

НА ВІНЧАННЯ

ВАЖЛИВО ПАМ'ЯТАТИ ПРО:

1. **ОБРУЧКИ** (перстні)
2. **РУШНИК** весільний
3. **СВІЧКИ** для молодят
4. **ХУСТКУ** для нареченої
5. **КОРОВАЙ**. Один з двох весільних короваїв молодята залишають у храмі; **цукерками** пригощають присутніх на подвір'ї парафії після Вінчання; **пелюстками квітів та іншим** у нашій парафії не посипають.
6. **КВІТИ ДЛЯ ХРАМУ** є елементом подяки Богові: **2 кошики** (ікебани) красивих квітів для ікон Христа і Богородиці та **2 маленькі кошички на тетрапод** – потрібно принести за день до Вінчання або ж зранку того самого дня.
7. **ХОР**. Якщо молодята чи родичі бажають, то можуть замовити для супроводу Чину Вінчання церковний хор. Ми рекомендуємо:
п. Ігор Дем'янець (+38-067-726-5324)
п. Володимир Рудницький (+38-097-643-5251)
Обов'язково узграйте з ними розмір оплати і годину вінчання, а відтак обов'язково заздалегідь повідомте про це пароха.
8. **ПОЖЕРТВА** за шлюб є добровільною, немає встановленої суми; вона є Вашою щедрою віддякою священнику та всім, хто допомагає приготувати ваше Вінчання і зробити Вам свято (священник, дяк, паламар, прислуга).

Пожертву дається особисто священнику після Вінчання. Будьте щедрими, краса нашого храму залежить також від Вас!

ПІСЛЯ ВІНЧАННЯ

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО НАШ ХРАМ,
ПРО ЩОДЕННУ МОЛИТВУ І ПРО НЕДІЛЬНУ
СЛУЖБУ БОЖУ! ГАРАНТОМ ВИТРИВАЛОСТІ
У ШЛЮБІ МОЖЕ БУТИ ЛІШЕ ГОСПОДЬ!

Дякуємо ВАМ за ВАШУ співпрацю
у підготовці ВАШОГО шлюбу.

За будь-якої необхідності телефонуйте:

о. Йосафат Бойко, ВС
(+38-098-9488025)

Відповідально поставтеся до підготовки документів і до передшлюбної катехизації, яка проходить у Храмі Різдва Христового по вул. Мазепи в Івано-Франківську.

«Що, отже, злугитъ Богъ,
людина хай не разлугає»

(*Мт 19, 6*)

СВЯТЕ ТАЇНСТВО ПОДРУЖЖЯ

«Майбутність належить тим народам,
у яких подружжя є святою рівною,
у яких родинне життя чисте і святе»

(Митрополит Андрей Шептицький)

**СВЯТА ЦЕРКВА НАВЧАЄ
ПРО ПОДРУЖЖЯ**
(ККЦ – Катехизм Католицької Церкви)

ККЦ, 1601: «Подружній союз, у якому чоловік і жінка встановлюють спільноту **на все життя**, спрямований своїм природним характером **для добра подружжя і для народжування і виховання дітей**: цей союз між охрещеними був піднятий Христом Господом до гідності таїнства».

ККЦ, 1655: «Христос бажав народитися і зростати в лоні святої Родини Йосифа і Марії. Сама Церква є «Божою Родиною». Від початку ядро Церкви становили ті, що «з усім своїм домом» увірували (пор. Ді.18,8.). Коли вони наверталися, то прагнули, щоб «увесь їхній дім» також прийняв спасіння (пор. Ді.16,31;11,14.). Ці родини, що увірували, стали острівцями християнського життя у світі невіруючих».

ККЦ, 1659: «Святий Павло говорить: «Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву. (...) Це велике таїнство, а я говорю про Христа і Церкву» (Еф. 5,25,32).

ККЦ, 1660: «Подружній союз, через який чоловік і жінка встановлюють між собою інтимну спільність життя і любові, заснував Творець і наділив його власними правами. За свою природою він призначений для добра подружжя, а також для народжування і виховання дітей...»

ККЦ, 1661: «Таїнство Подружжя означає єдність Христа і Церкви. Вона дає подружжю благодать любити одне одного любов'ю, якою Христос полюбив Свою Церкву; благодать таїнства вдосконалює таким чином людську любов подружжя, зміцнюючи їх нерозривну єдність та освячує їх на шляху до вічного життя».

ККЦ, 1662: «Подружжя базується на згоді тих, що беруть шлюб, тобто на бажанні віддати себе одне одному, взаємно й остаточно, з метою жити в союзі вірної й плідної любові».

ККЦ, 1663: «Оскільки шлюб ставить подружжя у публічний стан життя в Церкві, то треба, щоб він відбувався публічно, під час літургійної відправи перед священиком (або уповноваженим свідком Церкви), свідками та спільнотою вірних».

ККЦ, 1664: «Єдність, нерозривність і відкритість до плідності належать до сутності подружжя... Відмова від плідності позбавляє подружжє життя від його «найпрекраснішого дару» - дитини.

ККЦ, 1665: «Повторне одруження розлучених при живому законному членові подружжя суперечить задумові і Законові Божому, якого навчив Христос. Розлучені не є відлучені від Церкви, але вони не можуть приймати Євхаристійного Причастя. Вони житимуть по-християнськи, особливо виховуючи своїх дітей у вірі».

ККЦ, 1666: «Християнське родинне вогнище є місцем, де дітям вперше звіщається віра. Ось чому родинний дім слушно названо «домашньою Церквою», спільнотою благодаті і молитви, школою людських чеснот і християнської любові».

**СВЯТА ЦЕРКВА НАВЧАЄ
ПРО ЧИН ВІНЧАННЯ**
(Катехизм «ХРИСТОС – НАША ПАСХА»)

477 Чинові Вінчання передують **заручини**. Наречені в притворі храму висловлюють перед священником рішення укласти шлюб, на знак чого священник **накладає на їхні правиці обручки** зі словами молитви: «Господи, Боже наш [...], Сам благослови заручини рабів Твоїх, і утверди промовлене ними слово, і утверди їх святым Твоїм з'єднанням, і утверди заручених у вірі, і єдинодумстві, і істині, і любові». Обручки символізують Господню силу, що утверджує любов заручених...

478 Священник після того, як під спів «Блаженні всі, що бояться Господа, що ходять путями Його» (пор. Пс.128), увів наречених досередину храму, розпочинає Чин Вінчання, подібно до Божественної Літургії, торжественным виголосом: «**Благословенне Царство Отця, і Сина, і Святого Духа**». Цей виголос вказує на тісне поєднання Таїнства Вінчання з Пресвятою Євхаристією, благодаттю якої наречені стають одним тілом...

479 Наречені прилюдно, кладучи руки на Євангеліє, складають перед Богом подружній обіт (присягу) «любові, вірності, і чесності, і що не залишать одне одного аж до смерті». Непохитною основою подружнього єднання є не тільки згода наречених, а насамперед Господня сила: «І нині, Владико, пошли руку Твою зі святого жилища Твого і з'єднай раба Твого [...] і рабу Твою [...], бо Ти з'єднуєш жінку з мужем». Від Господа походять усі дари, що творять і укріплюють це єднання: «З'єднай їх в однодумності, вінчай їх на любов, злучи їх в одне тіло, даруй їм потомство і радість у дітях». Священник підтверджує обіт наречених словами: «Що Бог з'єднав, людина хай не розлучає» (пор. Мр. 10, 9).

480 Священник звершує **Чин Вінчання накладанням вінців на нарченого та наречену**, благословляючи їх і тричі промовляючи: «Господи Боже наш, славою й честю вінчай їх». Вінці символізують, що людина – чоловік і жінка – сотворена «мало що нижчою від ангелів, володарем над творінням» (пор. Пс. 8, 6-7; Євр 2,7) і покликана Богом бути співтворцем із Ним, приймаючи від Нього потомство. Вінці також символізують перемогу чоловіка і жінки, що підкорили тілесну пристрасть подружній любові, та вінець мучеництва як свідчення вірності Христовій любові аж до смерті.

482 Знімаючи вінці з подругів, священик молиться до Христа, щоб Він, приймаючи вінці подругів, зберіг їх «чистими, непорочними й бездоганними на віки вічні» – на знак того, що силою Христовою подружня любов повінчаних сильніша від смерті й триватиме навіки. Чин Вінчання завершується благословенням подружжя іменем Пресвятої Тройці, іконою Якої вони покликані бути.

**ПАМ'ЯТКА
ДЛЯ ТИХ, ХТО ХОЧЕ ПРИЙНАТИ
СВЯТЕ ТАЇНСТВО ПОДРУЖЖЯ**

1. Наречені, які виявили бажання повінчатися, повинні бути **ПРАКТИКУЮЧИМИ ХРИСТИЯНАМИ**. **ЗА ТРИ МІСЯЦІ** до запланованого Вінчання **ЗГОЛОСИТИСЯ** до парафіяльного священника з паспортами.

2. Наречені повинні бути обізнані з **КАТЕХИЗМОВИМИ ПРАВДАМИ**:

a) Символ віри – **Вірую** в єдиного Бога...

b) Господню молитву **Отче наш...**

c) **Богородице Діво...**

d) Десять Заповідей Божих

e) Дві заповіді любові

f) Шість правд віри

g) Сім Святих Таїнств

h) Шість Церковних заповідей

3. Настійливо рекомендується, щоби наречені, їхні близькі родичі та свідки заздалегідь **ПРИГОТОВУВАЛИСЯ ДО СПОВІДІ ТА ПЕРЕД ДНЕМ ВІНЧАННЯ ПОСПОВІДАЛИСЯ ТА ПРИСТУПИЛИ ДО СВЯТОГО ПРИЧАСТЯ**.

Нареченим рекомендуємо щоби це була Сповідь з цілого життя, оскільки розпочинається нова сторінка життя наречених. В нашому храмі Сповідь і Служба Божа зі святим Причастям відбувається протягом тижня, що передує вінчанню. Ця духовна практика є дуже важливою.

4. Наречені зобов'язані прийти на **КАНОНІЧНО-ДУШПАСТИРСЬКУ РОЗМОВУ** з парохом чи священником, відповідальним за підготовку до Таїнства Подружжя. Про дату, місце та годину проведення розмови треба домовитися завчасно.

5. Наречені мають **ЗАПОВИТИ ПЕРЕДШЛЮБНИЙ ПРОТОКОЛ** у присутності священника чи в інший час, та подати даний документ разом із довідкою про проходження передшлюбної катехизації місцевому парохові.

6. Наречені обов'язково повинні пройти повний **КУРС ПЕРЕДШЛЮБНОЇ КАТЕХИЗАЦІЇ**. При нашій парафії такі навчання проводяться регулярно. Якщо хтось пройшов таке навчання при іншій парафії, повинен, згідно з кан. 783, §1-2, ККЦ, представити відповідний документ, який це засвідчує.

7. Наречені (або хто б хтось з них), мають **ПРОЖИВАТИ НА ТЕРИТОРІЇ ПАРАФІЇ**, де буде уділене Таїнство Подружжя. В іншому випадку, наречені повинні **ОТРИМАТИ ДОЗВОЛИ (БЛАГОСЛОВЕННЯ)** з документами про оповіді від їхніх парохів.

8. Наречені повинні представити **ДОКУМЕНТИ (оригінали або ж копії)**, **НЕОБХІДНІ ДЛЯ ЗАКОННОГО УДІЛЕННЯ ТАЇНСТВА ПОДРУЖЖЯ**: ➤

**ПАМ'ЯТКА
ДЛЯ ТИХ, ХТО ХОЧЕ ПРИЙНАТИ
СВЯТЕ ТАЇНСТВО ПОДРУЖЖЯ**

a) **Свідоцтво про Хрещення і Миропомазання**. Якщо таке свідоцтво відсутнє, тоді в парафіяльній канцелярії попередньо можна отримати відповідний формуляр «Ствердження факту Хрещення і Миропомазання». Цей документ під присягою заповнює безпосередній свідок уділення святих таїнств (мати, батько, хресні батьки).

b) **Копію паспортів наречених**: 1,2,10,11 сторінки паспорта старого зразка з інформацією про місце прописки та цивільний стан особи або ж новий зразок паспорта.

c) **Дозвіл на уділення Святого Таїнства Подружжя** від священника-пароха, якщо вінчання відбувається не у парафії за місцем проживання.

d) **Довідку про проходження Курсу передшлюбної катехизації**.

e) **Копію Свідоцтва про цивільний Шлюб**. Якщо на момент підготовки документів наречені ще не мають Свідоцтва про цивільне одруження, то вони повинні представити копію документу протягом тижня від дня отримання церковного шлюбу.

**В ОКРЕМИХ ВИПАДКАХ НЕОБХІДНІ
ТАКІ ДОКУМЕНТИ**

Декрет про визнання недійності попереднього шлюбу, якщо хтось перебував у церковному шлюбі, який був визнаний відповідною церковною інстанцією неправильним.

Свідоцтво про розлучення, якщо хтось перебував у цивільному зв'язку, який був розірваний відповідним державним органом.

Свідоцтво про смерть подруги у випадку вдівців.

Приналежні до інших церковних конфесій, релігій або невіруючі повинні повідомити відповідального за приготування до Таїнства Подружжя про своє релігійне відношення в момент канонічно-душпастирської розмови, щоб уникнути в майбутньому можливих непорозумінь.

9. Наречені повинні **ЗАВЧАСНО ПРИБУТИ ДО ХРАМУ** на обряд Вінчання, бажано за 10 хвилин до встановленої години шлюбу.

10. Шлюб повинен **БУТИ ЗАРЕЄСТРОВАНИМ У КНИЗІ РЕЄСТРУ ВІНЧАНЬ**. Реєстрація шлюбу здійснюється безпосередньо у храмі, у присутності наречених, свідків і священника, які власноруч посвідчують факт одруження своїми підписами.

ВІДТАК НОВОВІНЧАНІ ЧОЛОВІК І ДРУЖИНА ОТРИМУЮТЬ СВІДОЦТВО ПРО ОДРУЖЕННЯ. Якщо ж з певних причин бракує окремих документів, то таке **свідоцтво** можна буде отримати після представлення відповідних даних.